

bestemmelserne i den gældende lovs § 4. Den gældende lovs § 2, stk. 3, der regulerer de tilfælde, hvor der ikke er enighed om, hvilken kommune der er rette skattekommune, henviser imidlertid i 4. pkt. til de samme myndigheder, som ifølge den gældende lovs § 4, 3. pkt., afgør skattefordelings-spørgsmål.

En ændring af § 2, stk. 3, 4. pkt., er derfor påkrævet. På den anden side skønnes der ikke at være behov for at foretage nogen realitetsændring af bestemmelsens indhold. I stedet for henvisningen til de i den gældende lovs § 4, 3. pkt., nævnte myndigheder foreslås det derfor blot i § 2, stk. 3, 4. pkt., udtrykkeligt at angive de pågældende myndigheder. Den her foreslået konsekvensændring er således af rent redaktionel karakter.

Til nr. 2 og 3

Forslaget vedrører reglerne om fordelingen mellem kommunerne af den kommunale indkomstskat af personer.

Den enkelte skatteydere samlede indkomst beskattes for hvert enkelt kalenderår med udskrivningsprocenten i én bestemt kommune (skattekommunen) uden hensyn til, om skatteyderen i løbet af året skifter bopæl eller opholdssted til en anden kommune, jfr. § 2 i lov om kommunal indkomstskat. Derimod vil en ændring af skatteyderens bopæl fra én kommune til en anden normalt medføre, at skatteyderens samlede kommunale indkomstskat for det pågældende kalenderår skal deles imellem kommunerne. De herom gældende regler fremgår af lovens §§ 3, 3a og 4.

Hvis en skatteyder fraflytter skattekommunen, skal kommunen således ifølge § 3 afgive en forholdsmæssig andel af den kommunale indkomstskat, der påhviler skatteyderen, til tilflytningskommunen, dog kun hvis bopælen i tilflytningskommunen bevares i mindst 3 måneder. Ifølge § 4 i samme lov afregnes de beløb, der tilkommer en andelsberettiget kommune, efter regler, der fastsættes af indenrigsministeren.

Ved bekendtgørelse nr. 424 af 14. september 1972, som ændret ved bekendtgørelse nr. 196 af 27. maj 1975, har indenrigsministeren fastsat regler om afregning og fordeling af kommunal indkomstskat. Ifølge bekendtgørelsens § 4 tilstilles skatten af personer, for hvilke statsskattedirektoratet af tekniske grunde ikke er i stand til at foretage en maskinel fordeling, udelt skattekommunen med en særlig markering for manuel fordeling. Ifølge bekendtgørelsens § 5, stk. 1, foretager den enkelte skattekommune manuelt eventuelt fornøden fordeling af modtagne beløb, hvad enten ændringen er nødven-

diggjort ved fejl i det centrale skatteyderregister (CSR), ved at fordelingen i overensstemmelse med § 4 ikke er søgt foretaget, eller ved at fordeling skal ske på grundlag af ophold, der ikke registreres i CSR.

Til og med kalenderåret 1978 var reglerne om manuel fordeling rimelige og nødvendige af hensyn til fordelingen af den såkaldte »landligger-skat«, der for en del kommuner havde stor økonomisk betydning. Udbyttet ved den manuelle fordeling skønnes imidlertid ikke længere at stå i rimeligt forhold til tidsforbruget, efter at landligger-skatten er ophævet. Der foreligger ikke nogen opgørelse af det samlede bruttobeløb, der af statsskattedirektoratet markeres for manuel fordeling. Derimod kan det oplyses, at statsskattedirektoratet for kalenderåret 1981 har foretaget markering for manuel fordeling for knapt 15.000 skattepligtige personer.

På grundlag af de kommunale regnskaber for 1981 er der i nedenstående oversigt foretaget en fordeling af kommunerne efter størrelsen af de nettobeløb, som kommunerne enten har afgivet eller modtaget i forbindelse med afregningen af indkomstskatter med andre kommuner:

Nettoafregning 1981 (1.000 kr.)	Antal
0- 24	206
25- 49	39
50- 99	16
100-199	8
200 og derover	6
I alt	275

For størstedelen af kommunerne (75 pct.) udgør nettoafregningen mindre end 25.000 kr. Den største afregning af indkomstskat med andre kommuner er sket fra Københavns kommune, der netto har afgivet 1,1 mill. kr. i 1981.

Sættes nettoafregningen i pct. af udskrivningsgrundlaget for 1981 fordeler kommunerne sig således: